

og at den ogsaa er ganske stemmende med den Fremstilling, som man har paaberaabt imod mig, nemlig i den Fremstilling, som er paaberaabt i den omdeelte Protest, og hvilken den forrige Indenrigsminister skulde have affattet og tilstillet det udenrigske Departement om Bagerens Stilling. Denne Fremstilling, som er udarbejdet i Indenrigsministeriet, troer jeg i alt Væsentligt, naar man sender den i dens Heelhed, vil understøtte den Ansøelse af Sagen, som ligger til Grund for Udkastet. Der er enkelte Brudstykker deraf udrevne i Protesten, men de skildre kun det Factiske i Sagen, og hvad der er imod Bagerne har man udeladt. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at det ogsaa i denne Fremstilling udtrykkeligt er anerkjendt, at det staaer Regjeringen frit, ved særegne Bevillinger i større eller mindre Udstrækning at dispensere fra de ellers lovhjemlede Regler for Professionens Drift, men at Regjeringen hidtil kun har gjort sparsomt Brug af denne Bemyndigelse, naar Omstændighederne ikke særlig have opfordret dertil. Der er udtrykkelig anerkjendt, at Regjeringen havde fuld Beføjelse til at uddøle Bagerbevillinger, naar den vilde. Det kan vel være, at Udtrykket er rigtigt, naar man siger, at Regjeringen kun sparsomt har gjort Brug af denne Rettighed i de senere Aar, men til forskjellige Tider er der brugt en noget forskjellig Fremgangsmaade. Saameget er vist, at Regjeringen ikke sjældent har givet saadanne Bevillinger, der er ikke saa eller idetmindste flere af de nuværende Bagere, til hvis Næringsbrug Oprindelsen er at søge i saadanne særlig meddeelte Bevillinger, og det forholder sig navnlig saa, at dette er Tilfældet med Bagerlaugets nuværende Oldemand, idet det var i 1812, at en Maskinmester Marstrand havde opfundet en Maskine til at ælte Deig, og paa Grund deraf fik Tilladelse til at anlægge et nyt Bagerie med samme Rettigheder og Pligter som Stadens øvrige Bagere, undtagen at Deigen skulde æltes paa Maskine, ja endog saaledes, at han blev fritagen for at have Kornforraad og fritagen for at benytte Laugsmæssig Hjælp med Undtagelse af en Mestersvend. Regjeringen havde en saadan Interesse for denne vistnok meget

nyttige Maskine, at den tilstod dette, uden derved at have væsentlig Betænkelse. Der er et ikke ringe Antal Andre, som til forskjellige Tider have faaet saadanne Bevillinger, for endel allerede i det foregaaende Aarhundrede. Der er en Bager som hedder Borup, og som flyttede sit Næringsbrug; der er ogsaa en Familie, hvis Bevillingsbrug er gaaet igjennem flere Generationer, og det er Familien Müller, hvis Berettigelse senere har forplantet sig til den Mand, som endnu ifølge Bevilling driver Hvedebrødsbagerie, et Næringsbrug, som, hvis Loven gaaer igjennem, maa ophøre, thi da vil der ikke være nogen Anledning til saadanne særlige Bevillinger, og altsaa heller ikke til nogen Forsølgelse af saadanne særlige Bevillinger til hvis Tid, noget, som jeg blot anfører for at bevise, at Bagerens Retstilstand virkelig i de 10 Aar, som Loven har indrommet dem, hvis den gaaer igjennem, vil forbedre sig. Men jeg skal ikke opholde Forsamlingen med at godtgøre disse specielle Tilfælde, jeg skal kun sluttelig tillade mig at bemærke, at hvis de særlige Rettigheder, som Bagerne gjøre Fordring paa, ere grundede i et Privilegium; maatte Bagerne idetmindste selv have indgivet Ansøgning om Confirmation derpaa; thi dette er den Maade, hvorpaa man skal opretholde saadanne Privilegier, men en saadan Ansøgning er ikke indkommen. Men beroer Rettigheden paa administrative Bestemmelser, maatte den ogsaa kunne forandres paa samme Maade, og endmere ved Lov, saa at jeg troer, at hverken Bagerne eller nogen Anden kan finde det betænkeligt, at Regjeringen er gaaet den Vej; thi om det end ikke kunde siges, at Sagen nødvendig skulde afgjøres paa den Maade, er dette dog altid den bedste Vej og den Vej, som Enhver heri Landet helst seer, nemlig at søge at faae Anliggendet ordnet ved Lov, og jeg kan navnlig ikke troe, at man skulde kunne komme til andet Resultat ved denne Sags Behandling, ved hvis Detail der forøvrigt kunde være adskillige Tvivl; men jeg kan ikke troe, at man kunde komme til det Resultat, at det ikke skulde staa den lovgivende Magt i Staten frit for at træffe Bestemmelser, som ophævede ældre Bestemmelser om et vist Antal Næringsbrugere i